

ДА, НЕ, НИКОГА

Превод от руски: Дона Минчева, 1981

chitanka.info

Живял някога един цар. Той държал при себе си ловец. Веднъж ловецът отишъл на лов. Ходил, ходил, обикалял, но нищо не убил. Решил вече да се връща, когато видял на едно дърво птица. Прицелил се, пуснал стрела и свалил птицата от дървото. Взел я той и я пъкнал в пазвата си. Изведнъж птицата се превърнала в прекрасна девойка; смаял се ловецът, когато видял до себе си девойката.

— Кой си ти? — попитал я той.

— Аз съм птицата, която улучи — отвърнала девойката.

— Тогава ти трябва да станеш моя жена!

— Добре — съгласила се девойката. — Само че не ме отвеждай при царя, защото той ще ме отнеме от тебе. Ако пък непременно искаш да ме заведеш, аз ето какво ще направя: преди да се явим пред царя, ще се превърна в грозница. Тогава той ще изгони и двамата ни и ние ще заживеем в твоя дом.

Съгласил се ловецът и те отишли при царя. Когато видял грозната девойка, царят казал:

— Кой можа да ти я натрапи, за какво ти е?

— Взех я за жена — отвърнал ловецът.

Не се харесало това на царя и той изгонил ловеца и грозната му жена, но щом се отдалечила от двореца, тя се превърнала пак в красавица.

Заживял ловецът мирно и щастливо с младата си жена.

Минало се доста време. Научил се царят, че ловецът има жена красавица, извикал го и му казал:

— Или ми дай жена си, или ми намери „да, не, никога“!

Навел глава ловецът и тъжен се завърнал в къщи. Разказал на жена си какво му бил заповядал царят.

Изслушала го жена му и му рекла:

— Иди при онова дърво, на което бях кацнала. Свий венец от клоните му и го сложи пред себе си. Той ще те заведе там, където трябва.

Ловецът отишъл при дървото, свил от клоните му венец и го сложил на земята. Венецът литнал напред и ловецът забързал след него. Завел го венецът в подземното царство. Ловецът намерил там бащата на царя е му казал:

— Твоят син ме изпрати да търся „да, не, никога“. Научи ме какво да правя.

Бащата на царя му отговорил:

— Върви все така направо; като стигнеш морето, премини на другия му бряг. Там ще видиш една къща. Попитай стопанина на тази къща и той ще те научи как да намериш „да, не, никога“.

Вървял, вървял ловецът и стигнал до морето. Седнал върху венеца, преплавал морето и излязъл на другия му бряг. Намерил къщата, приближил се до нея и видял, че вътре гори огън, а не се вижда никакъв човек.

Влязъл той в къщата, скрил се и зачакал.

Дошли след малко трима души и единият извикал:

— Ей, слуга, слагай масата!

Появил се изневиделица слуга и сложил масата.

— Дай ни сега нещо да хапнем и пийнем!

Слугата изпълнил всичко. Хапнали и пийнали тримата и си отишли. Ловецът си помислил: „Да става, каквото ще, но и аз ще поискам от този слуга ядене!“

— Ей, слуга, сложи масата! — извикал той.

Изпълнил слугата заповедта, наредил на нея ястия и пития. Ловецът го поканил да седне с него. Седнали двамата и почнали да ядат и пият. От една чаша пиел ловецът, от другата — слугата. Нахранили се добре. Решил ловецът да си върви, предложил и на слугата да тръгне с него.

Съгласил се той и двамата тръгнали на път. Вървели, вървели, срещнали един човек с тояга в ръце. Попитали го защо му е тази тояга.

— Искам да я продам — отвърнал той.

— За какво може да послужи тя?

— Ако й кажеш: „Убий този човек!“ — ще го убие, ако й кажеш „Набий!“ — ще го набие.

Ловецът купил тоягата и се запътил право при своя цар. Пристигнал той и се явил с тоягата пред него. Царят го попитал:

— Е, донесе ли „да, не, никога“?

— Донесох — отвърнал ловецът.

— Покажи!

Ловецът казал на тоягата:

— Хайде, тояжке, удряй царя! За убиване — не го убивай, но го набий така, че цял живот да помни!

Че като се развъртяла оная ми ти тояга! Удряла, удряла царя, всичките му кости изпотрошила. Ловецът попитал:

— Стига ли ти?

— Да!

— Искаш ли още?

— Не!

— Ще ми вземеш ли жената?

— Никога!

Спряла се тоягата.

— Юнак си ти и смело постъпи с мене! Бъди щастлив с твоята жена! — продумал царят.

Надарил той богато ловеца и го пуснал да си върви. Върнал се ловецът при младата си жена, разказал ѝ всичко, що му се било случило, и двамата пак заживели щастливо.

Ако всичко това не е истина, нека нищо да не ни заболи.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.